

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Název diplomové práce: **Doručování ve správním řízení**

Diplomantka: **Tereza Drábková**

Vedoucí: JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.

Oponent: JUDr. Jakub Handrlica, Ph.D., LL.M.

I.

K tématu (předmětu) práce:

Předmět práce je jasně a smysluplně vymezen. Téma je významné s ohledem na obsahově komplikovanou, neustále měněnou a stále nejednoznačnou zákonnou úpravu, jejíž výklad dosud nebyl spolehlivěji vyjasněn judikaturou ani naukou. Téma je současně aktuální, neboť značnou část pozornosti autorka soustředila na zcela novou, revoluční úpravu doručování do datových schránek. Zde je mnoho nových závažných právních i technických otázek i problémů, které se autorka – i za pomoci konzultací s IT odborníky a vlastních praktických zkušeností – pokusila řešit.

K systematice práce:

Práce je logicky rozdělena 7 kapitol, včetně Úvodu a Závěru. V kapitole 2 autorka vymezuje „klíčové pojmy, instituty a problémy“ – mj. formy a způsoby doručování, fikce doručení, určení neplatnosti doručení apod. V kapitole 3 se zabývá „ústavními východisky“ – mj. právem na spravedlivý proces. Stěžejní a rozsáhlá kapitola 4 (str. 24-95) pak pečlivě, krok po kroku rozebírá jednotlivé „formy doručování“, a sice v oddílu 4.1. „elektronickou formu“ (v rámci ní pak „adresné doručování“ a „neadresné“ doručování) a v oddílu 4.2. „listinnou formu“ (a v jejím rámci opět „adresné“ a „neadresné“ doručování). V kapitole 5 se autorka dotkla problematiky „doručování do ciziny“. V syntetické kapitole 6 pak shrnuje nejčastější „vady doručení“.

K obsahu práce:

Obecně:

Práce je po obsahové stránce vynikající. Autorka do hloubky rozebrala prakticky všechny podstatné aspekty doručování ve správním řízení – doručování do datových schránek, doručování na elektronickou adresu, doručování listinných písemností, doručování veřejnou vyhláškou, fikce doručení, neplatnost (neúčinnost) doručení apod. Cíleně se zaměřila na nejasné, nejednoznačné či problematické prvky v platné zákonné úpravě. Tyto prvky analyzuje a nabízí (zpravidla rozumná) výkladová řešení. Ačkoli je její téma zaměřeno na úpravu obsaženou ve správním řádu (zákonu č. 500/2004 Sb.) a v zákonu o datových schránkách (zákonu č. 300/2008 Sb.), často trefně komparuje analyzované správněprocesní instituty s odpovídajícími ekvivalenty v daňovém řádu a v občanském soudním řádu.

Prokázala tím širokou teoretickou i praktickou orientaci v procesněprávní problematice i schopnost propojovat si věci do souvislostí.

Zvláštní význam pak má rozsáhlý oddíl 4.1.1. pojednávající na str. 24-61 o doručování do datových schránek (podle názvu autorky „elektronická forma“ – „adresné (individuální) doručování“). Ten představuje v jistém smyslu jádro práce. Autorka do detailů rozebrala nejen právní, ale i technické aspekty a problémy tohoto způsobu doručování. Je patrné, že rozebíranou problematiku zná nejen teoreticky, ale i prakticky: z příloh vyplývá, že má zřízenou datovou schránku, umí ji používat, rozumí i technickým detailům či záludnostem, jako je používání časových razítek apod.

Konkrétně:

Ke str. 16: Zajímavý rozbor vztahu ust. § 24 odst. 2 správního řádu a ust. § 41 odst. 2 správního řádu, tedy rozbor otázky, zda účastník poté, co správní orgán rozhodnutím k jeho žádosti prohlásil neplatnost doručení, musí ještě (navíc) žádat o prominutí zmeškání úkonu. Souhlasím s autorkou, že nemusí.

Ke str. 23-24: Ohledně oddílu 3.3. „Právo na odpočinek“ jsem trochu na pochybách, zda-li bylo správné, zařadit jej do kapitoly 3. „Ústavní východiska“. Jinými slovy, trochu pochybuji, zda právo na odpočinek je ústavně zaručeno, popřípadě zda má nějaký ústavněprávní rozměr. Jen stěží lze zde použít čl. 28 Listiny základních práv a svobod, který se navíc vztahuje jen na „zaměstnance“. Jinak jsou samozřejmě úvahy autorky podložené a racionální: princip doručování do datových schránek s automatickou 10 denní lhůtou pro uplatnění fikce doručení bez ohledu na to, zda je adresát na zasloužené dovolené či třeba v nemocnici, je nepřiměřeně tvrdý, a bylo by tudíž vhodné jej zmírnit.

Ke str. 46-48: Výborný rozbor právních a technických aspektů časového razítka

Ke str. 59-60: Výborný komparativní rozbor rozdílů v doručování prostřednictvím e-mailu a prostřednictvím datové schránky.

K práci s prameny:

Autorka tvůrčím způsobem zpracovala velké množství dostupné judikatury i literatury. Je třeba ocenit i vlastní originální přístup k práci s prameny, který někdy vyústí i ke kritice či opačnému názoru. Např. na str. 92-93 k otázce počítání lhůty (či doby) vyvěšení písemnosti na úřední desce, s jejímž uplynutím je spojena fikce doručení, se autorka kriticky vymezuje proti právnímu názoru vyjádřenému v rozsudku NSS č. j. 2 Ao 2/2007-73.

Citace pramenů jsou poctivé a přesné.

K formální stránce práce:

Autorka se vyjadřuje stručně, věcně a jazykově správně. Vzácněji volí (snad z důvodu úspory vyjadřování) poněkud neobratné slovní či větné vazby, kterým není někdy úplně snadné porozumět, popřípadě ze kterých někdy není jasný závěr (význam). Např. v poznámce pod čarou č. 631 na str. 95: „Adresátem je fyzická osoba, která má faktický nikoli trvalý pobyt na území jiného státu ve smyslu zákona č. 133/2000 Sb. ...“.

Otázky k obhajobě:

Autorka v závěru uvádí, že „vývoj rázně směřuje k nahrazení listinné komunikace její elektronickou formou“ (str. 101). Čím si vysvětluje, že v žádném jiném státě na světě dosud nebyla povinná elektronická komunikace mezi orgány veřejné moci a fyzickými a právníckými osobami zavedena v takovém „rázném“ rozsahu jako právě v ČR?

II.

Práce je **způsobilá k obhajobě**. S výhradou průběhu obhajoby ji předběžně navrhuji klasifikovat známkou „**výborně**“.

V Praze dne 2.12.2015

JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.

Katedra správního práva a správní vědy PF UK v Praze